

Diari de la neu, 27/09/24

Estació d'esquí a Meranges, les primeres referències i especulacions

Un projecte que es va gestar a finals dels anys setanta i darrere el qual hi havia inversors holandesos

Estació d'esquí a Meranges, les primeres referències i especulacions Autor/a: Diaridelaneu

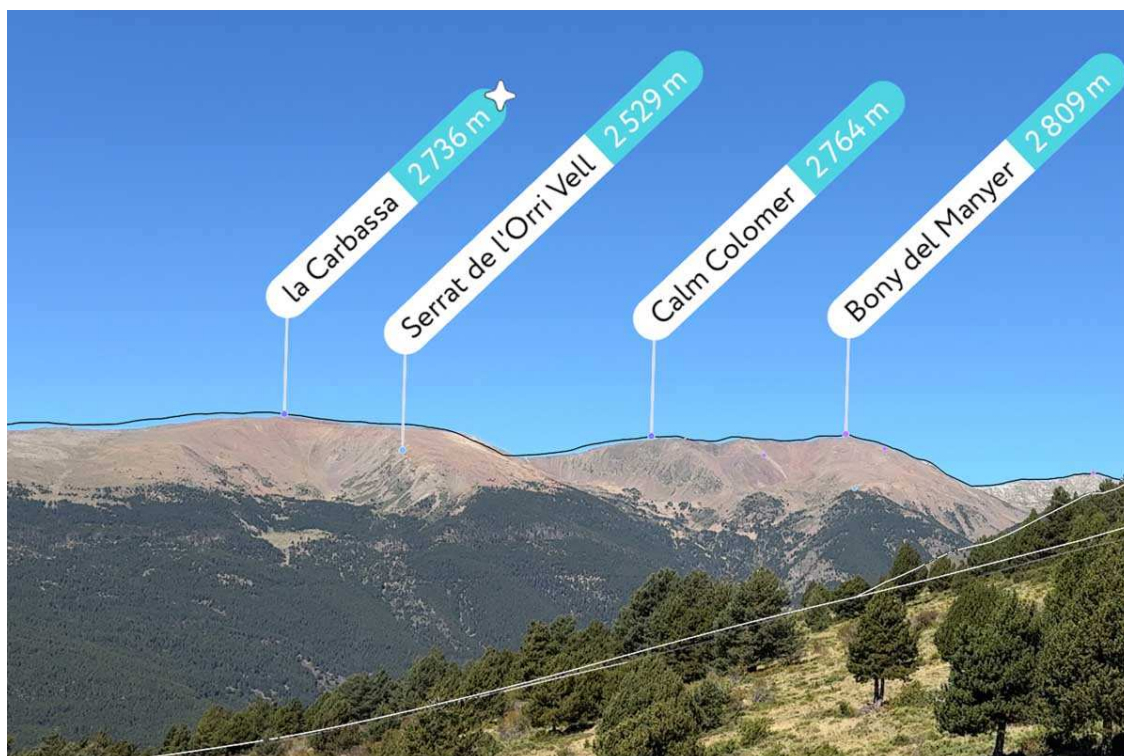
Sabeu que a finals dels anys setanta, del segle passat, hi havia un projecte d'estació d'esquí alpi a Meranges. Darrere la copiosa inversió, que en el seu moment era de 3.000 milions de pessetes, hi havia Johann Cruyff. En voleu saber més?

Va ser a finals dels anys setanta i inicis dels vuitanta quan van començar a aparèixer les primeres notícies per a una nova estació d'esquí a la Cerdanya. En concret, s'havia de construir entorn del vessant est de la muntanya de **La Carbassa** (2.736 m), a **Meranges**.

Mitjans de comunicació del moment, com la revista **La Rufaca**, editada a la comarca de La Cerdanya en aquells anys, se'n va fer ressò en un parell d'edicions. La primera referència, en la seva edició número 29, del gener de 1980, en la qual ja s'apuntava que es tractava d'un "**ambiciós projecte**".

De bon principi se sabia que al darrere de tot el projecte hi havia **Johan Cruyff**, per via de la seva participació en empreses de representacions i inversions. S'informava en

aquella mateixa edició de la revista, en un article signat per **Joan Peitx**, que entre adquisicions i obres la xifra per fer realitat les pistes d'esquí arribaria als 3.000 milions de pessetes.

Muntanya de la Carbassa vista des de Coma Segalera (Foto: IST).

Els anys setanta, un boom d'estacions d'esquí

En aquella primera notícia sobre el projecte, s'advertia que la proposta del jugador del Barça no era l'única, donant a entendre que hi havia altres possibles inversors. Ja podria molt ben ser que n'hi hagués més d'una, i és que en aquells anys, amb la bonança econòmica general un cop superada la crisi o recessió d'entre 1973 i 1975, el panorama d'anuncis de noves propostes de negocis i inversions s'escampava arreu. I el turisme d'hivern era un dels sectors amb força moviment.

Cal no oblidar el context del moment, doncs en aquells anys setanta eren diverses les estacions que s'havien posat en marxa als Alps i als Pirineus. Aparentaven ser un molt bon negoci. Així doncs, els rumors de noves estacions s'escoltaven pels 4 punts cardinals de la Cerdanya.

Prèviament, i només cenyint-nos a la zona de la Cerdanya, als seixanta havien nascut **Les Angles** el 1964 (al Capcir), **Masella** el 1967 i **Pirineus 2000** el 1968. A la següent dècada ho van fer **Sant Pere dels Forcats** el 1971 (Alt Conflent), **Eina i Formigueres** el 1972 i **Puigmal** l'any 1975. L'última a incorporar-se al llistat va ser **Puigbalador**, al Capcir, inaugurada l'any 1983.

Puigmal als anys setanta, la darrera estació en obrir-se a l'Alta Cerdanya (Foto. editorial Dino).

Primer intent: més una idea concreta que un projecte

Però, i com van rebre aquella inversió a Meranges? A finals dels setanta l'Ajuntament era presidit per l'alcalde **Joan Tresfi**, i es veia amb bons ulls la possibilitat de la inversió, però sembla que es tenia clar que es volia comptar amb una supervisió externa del projecte i, per tant, es demanava la col·laboració d'altres agents i institucions per rebre correctament l'entrada d'un capital de tant volum per a obres igualment importants.

Entre aquests supervisors o assessors s'esmenta uns enigmàtics "Grups de l'Alt Pirineu", que cal suposar devien ser una mena d'agrupació de tècnics, polítics i bons coneixedors del territori, que assessoraven els ajuntaments del Pirineu. O això s'intueix.

Cal imaginar que els consistoris, en aquells anys, estaven molt més mancats de recursos que no pas ara. Tot ajut extern devia ser molt benvingut. Més encara tenint present la crisi finalitzada el 1975, i que encara devia cuejar en unes administracions sense gaires recursos ni econòmics ni humans, sovint dirigits més amb bones intencions i voluntarisme que no pas amb criteris com els actuals, molt més professionalitzats, amb vocació de servei però també més polititzats.

Meranges l'any 1969, en una postal d'Escudo de Oro (Foto: Comercial Escudo de Oro).

També destacaven que, des de l'Ajuntament de Meranges, es va demanar el fet de poder comptar amb algun tipus d'ajut o assessorament per part de la Generalitat de Catalunya, que no feia massa anys que estava constituïda. Dit i fet, es va enviar una carta amb aquesta petició a la Conselleria d'Ordenació del Territori, i la qual va donar algun bon resultat un parell d'anys més endavant.

En aquells primers anys de Generalitat, sembla que la Conselleria estava presidida per Lluís Armet i Coma, que més endavant seria substituït per Josep Maria Culler i Nadal, quan esdevindria conseller de política territorial i obres públiques del 1980 al 1983, i d'economia i finances de 1983 al 1987. Aquest conseller tindrà, com veurem més endavant, un paper important quatre anys més tard, en l'intent de desenvolupar el projecte de l'estació d'esquí de **La Carbassa** per una altra via, però que, com és sabut, no va acabar de prosperar.

Estació d'esquí i negoci immobiliari

En paral·lel a l'anunci d'estació d'esquí a Meranges, sembla que no van tardar a arribar les primeres pressions urbanístiques i econòmiques al voltant del projecte, segons insinuava la revista.

Sis mesos després de la primera referència a La Rufaca, va ser en l'edició de juliol de 1980 quan tornava a aparèixer de nou de l'estació de La Carbassa. En aquesta ocasió,

però, ja es parlava d'un projecte més avançat i amb una aproximació bastant concisa sobre quants teleesquís hi hauria, i en quines zones.

En aquesta segona referència, es concretava que seria una àrea esquiable de 350 hectàrees, englobades entre **el pic de La Carbassa** (2.736 m), per l'oest i com a cota alta del domini, i Campllong (1.750 m), per l'est i com a cota baixa i base. El domini abraçava les valls de Clot del Torer, pel nord, i fins a Coll del Pan pel sud. Dins de la zona, hi hauria englobades com a sectors esquiables el serrat de l'Orri Vell, l'olla de La Carbassa, Pla de Matons, Font Llençana, Font Berenella i el bosc d'Els Forcats, o bosc de Seguers, segons quin mapa fem ús.

Es contemplava un total d'11 remuntadors (1 telecadira i 10 teleesquís) a implementar en dues fases, més una pista d'esquí nòrdic. L'estació podria acollir fins a 5.000 esquiadors/dia. I per descomptat, tota una zona de serveis a peu dels dos grans sectors a peu de pista, un a Font Llençana i l'altra a Campllong.

Entre els serveis hi havia previstos els bàsics, com ara restaurants, oficines, escoles d'esquí, tallers i magatzems. I atenció: una urbanització amb capacitat per a 1.000 "camas" que inclouria diversos equipaments esportius, com ara camp de golf o piscina, entre altres.

Zona de Campllong, a 1750 m, espai destinat a acollir una urbanització per a allotjaments i equipaments esportius (Foto: IST).

Esteve Avellanet, l'alcalde de Meranges

Una de les persones que va conèixer gairebé de primera mà el procés i el projecte és **Esteve Avellanet**, que va ser alcalde Meranges entre 1995 i 2019. Per aquest motiu, des del **Diaridelaneu**, després de contactar amb l'actual alcalde **Eduard Isern**, actual alcalde, vam contactar amb ell perquè ens expliqués més coses sobre el projecte.

Esteve recorda bé aquells anys i confirma que, efectivament, la persona que primer va apropar-se a l'Ajuntament, per fer els primers contactes i posar sobre la taula les intencions de fer una estació d'esquí a la falda de **La Carbassa**, va ser **Johan Cruyff**. **"En aquells anys setanta Johan Cruyff era un personatge importantíssim. Seria l'equivalent a com si ara et vingués a veure Lionel Messi amb un projecte d'inversió sota el braç a algun poble de la Cerdanya"**, explica l'Esteve.

A l'esquerra, La Carbassa, l'olla de la Carbassa i el bosc d'Els Forcats a la part baixa de la muntanya. A la dreta, Esteve Avellanet, en una imatge d'arxiu (Foto: IST - Pànxing).

Cal tenir present que en aquells anys setanta, **Cruyff**, juntament amb el seu llavors mànager i mentor, **Michel Basilevitch**, però també amb el suport del sogre de Cruyff, en **Cos Coster**, es movien per diferents punts de Catalunya per valorar inversions en diferents negocis. I entre aquests, la possible estació d'esquí de Meranges. Esteve relata que el dia que Cruyff va venir a veure la zona on s'havia d'ubicar l'estació **"hi havia neu, i Cruyff va quedar molt satisfet de la visita a la muntanya i que, tot i que ell no era esquiador, li va semblar una bona zona"**.

Avellanet també hi afegeix que Cruyff no anava sol. Ni en la visita que va fer, acompanyat per Basilevitch i Coster, sinó que també venia amb un important suport

econòmic per a tirar endavant les copioses inversions que s'havien de fer. O això va donar a entendre.

"Darrere seu, o això deia Cruyff, hi havia la companyia d'aviació holandesa KLM. Però aquests, que jo sàpiga, no van venir mai a Meranges. I al final tot l'efecte d'aquella visita que va ser un bon rebombori es va anar apagant. Va anar passant el temps, potser dos o tres anys, sense saber-ne res més, i va quedar la cosa com aturada", comenta Avellanet.

De tota manera, l'exalcalde creu que l'estació, en cas d'haver-se construït, podria haver començat amb no molt bon peu, més per una qüestió del model de negoci que no pas per si la ubicació era bona o no. La raó és que **"volien fer un model d'estació d'esquí de control total en el negoci. Els allotjaments, els serveis diversos com ara restaurant, lloguers o escoles, havien d'estar sota control de l'estació i, pel que deien, no volien que se n'obrissin d'altres fora del seu domini, perquè deien que en cas contrari ja no seria un negoci"**, raona Avellanet.

Però finalment, quan el negoci, el gran projecte i l'anunci semblava que quedarien en res, tornava l'esperança. Va ser el 1983 quan el projecte emergia de nou, però ja impulsat i avalat per uns altres actors, entre els quals l'abans esmentat **Josep Maria Cullell**, un cop ja va ser conseller del Govern de la Generalitat.

Aquesta segona part, però, la deixem per a un article ampliat que publicarem ben aviat. A més, ho farem amb documentació molt interessant gràcies a haver pogut llegir i estudiar l'"**Avantprojecte d'estació d'esquí a Meranges**" i que, l'octubre de 1983, va entrar formalment a l'Ajuntament de Meranges.

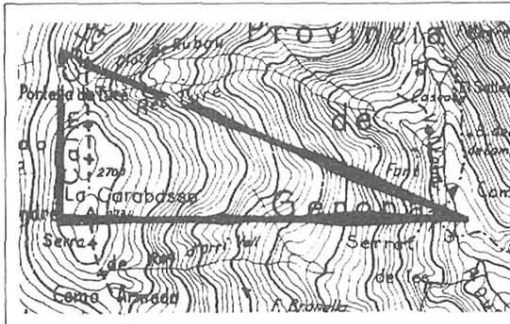
Ja us avancem ara que era un avantprojecte molt ben detallat, amb estudi de nivologia, econòmic i, entre altres qüestions, s'adjuntaven plànols força detallats per a la instal·lació dels remuntadors sobre la muntanya de **La Carbassa**. Estigueu atents!

Reproducció article a la Revista La Rufaca, segona part:

PISTAS DE ESQUI DE MERANGES(II)

Proyecto. La zona esquiable que contempla el proyecto, está situada a una distancia de 3 a 4 km. del núcleo urbano de Meranges, formando un polígono de 350 hectáreas que, partiendo del "Pic de la Carabassa", se extiende al norte hasta "Coll Ture" y continúa por el torrente de "Ture" hasta "Camp Llong"; al este queda limitado por la carretera que une la fuente de "Las Gensanes" con el torrente, y al sur por la línea que une la "Font de les Gensanes", el "Pla de Matons", el "Coll Pan" la "Pedra de la Mola" y el "Pic de la Carabassa", con posibilidades de ampliación hacia el este, a un nivel inferior al de la carretera. La altitud de la zona descrita, donde quedaría ubicada la estación, oscila entre los 2.734 m. (La Carabassa) y los 1.800 en su cota más baja (Camp Llong), lo cual favorece la permanencia abundante de nieve durante toda la temporada, desde diciembre hasta abril, con buenas características para la práctica del esquí.

La puesta en marcha y equipamiento de la estación, se efectuará en dos fases. En la primera fase están previstos siete telesquís, que abarcarían la casi totalidad de las pistas y en la segunda fase se contemplaría la posibilidad de prolongación de uno de los telesillas hasta "Camp Llong" y se procedería a la instalación de un telecabina y

un telesilla doble desde el pie de las pistas hasta la "Carabassa", los cuales podrían ser utilizados tanto en invierno como en verano.

Recientemente ha sido inaugurada en esta zona un circuito de esquí de fondo que ayudará a dar una imagen de estación completa.

La estación, una vez terminada, tendría una capacidad para 5.000 esquiadores siendo mayor que las de Llesui, Espot o la Tuga y similar a la de Masella.

El acceso a la zona de las pistas se efectuaría utilizando las actuales carreteras y se ha previsto la construcción de tres parkings a pie de pistas; uno de ellos junto a

la pista de debutantes, y un servicio de autobuses para ascender a las cotas superiores, con lo que se evitaría la presencia de vehículos aparcados a lo largo de la carretera de acceso.

En cuanto a la urbanización, en la primera fase; (que tendría una duración aproximada de 5 años), se procedería a la construcción de bares, restaurantes, escuelas de esquí, etc., a pie de pistas y a la adaptación de casas habitadas o deshabitadas de Meranges, como pensiones o apartamentos. En la segunda fase se pondrán a disposición de los esquiadores 1.000 nuevas camas, con servicios de tenis, pistas de patinaje, golf y piscina climatizada.

PERE

FLAMA DEL CANIGÓ FOCS DE SANT JOAN - 80

Va transcórrer la diada de Sant Joan d'enguany sense pena ni glòria i amb els aconeximents que la caracteritzen normalment.

La novetat d'aquest any ha estat de tipus organitzatiu, els actes han estat coordinats pel Club Poliesportiu i Amics de la Cerdanya amb la col·laboració de l'Ajuntament.

Dels actes que varen tenir lloc passem tot seguit a parlar-ne.

En primer lloc el dia 23 per la tarda es va anar a la Guingueta a cercar la flama del Canigó. Per tot això es va formar una caravana de cotxes que l'havien d'acompanyar. A la Guingueta havia moscatell i pastes per

a tothom. Es va ballar una sardana de germanor i tot seguit es va pujar cap amunt amb la Flama que era portada per joves atletes que s'anaven rellevant.

Un cop a Puigcerdà es va dipositar dalt del campanar fins l'hora d'encendre les fogueres, la qual cosa va tenir lloc a les 10 del vespre.

A la foguera de la plaça del Campanar es convidava a vi i coca al públic assistent.

Les instal·lacions del Poliesportiu van servir de marc per la revetlla popular que va tenir lloc més tard i que va ser amenitzada per un conjunt local que aquesta nit va fer la seva presentació al públic. Tanmateix podem dir que van ser ben rebuts per part de tots. L'assistència de personal va ser molt nombrosa.

Heus ací el que va donar de si aquest jorn amb tots els petits defectes d'organització que s'esdevingueren amb ànim d'adobar propers diades, això sí, amb una mica més de participació de tots.

RUFACA

NOTA DEL COMITE LOCAL DE CENTRISTES DE CATALUNYA (CC - UCD)

Con fecha 6 de junio se constituyó, mediante votación totalmente democrática, el nuevo Comité Local de Centristes de Catalunya (CC - UCD). Dicho Comité Local ha quedado integrado de la siguiente forma:

PRESIDENTE

Gabriel de la Mata Güell
SECRETARIO GENERAL
José Morer Tor

VOCALES

Román Bertrán Hernández
Francisco Armengol Bertrán
Alberto Bieleveld Boites
Juan Llaberia Corbella
Vicente Vila Macelán
Ramón Casanovas Capdevila
Miguel Llanas Reguant
Enrique Orri Torrent
Antonio Bonada Lereu
Eusebio Casas Alcarria
Andrés Puente Rodríguez
Andrés Costa Francés
Marcelino Costa Palfarés
Antonio Castro Fernández
José Inglada José